

gaar af Kirkens hengemte Midler til ny Kirkegaard (Post II) 1535 Kr. Et Beløb af 16,000 Kr. er laant i Stiftsmidlerne at forrente med 4 pCt. og med Afdrag 1 pCt. i 41 Aar. Det har været en Fornøjelse at arbejde med Menighedsraad, Kirkevæрге og Arkitekter i denne Sag, og Beboerne er meget glade for den nye Kirkegaard, selv om den ogsaa blev noget dyrere end paatænkt. Vi har faaet et prægtigt Anlæg til Begravelsespladser med smukke Hække, Plantninger og et Par nedskraanende Af-satser. Der er Stenmur mod Vejen og Jerngitter paa de andre Sider. To kasserede Marmortavler er opsat ved Indgangen med Inskription (se S. 18). Der er Plads til ca. 400 Grave.

„Sig det med Blomster“.

Der er sikkert faa Lejligheder, hvor der ofres saa mange Blomster, som ved den Højtidelighed, hvor vore Kære bringes til Graven. Her er der ingen Muligheder for at bringe andre Former for Gaver, saaledes som ved Livets Fester og Mærkepæle, – kun i Blomsterne har vi et Middel til at udtrykke noget af det, vi føler, og som vi ikke kan faa sagt. Blomsterne er tillige det Middel, hvormed vi forsøger at sone, hvad vi maatte have forsømt eller forbrudt overfor den Afdøde, – det er med Blomsterne, vi forsøger at udtrykke vor Taknemmelighed overfor den, der drog bort, og det er med et Blomsterdække, vi forsøger at tilsløre Begravelsens haarde Virkelighed og Teknik. Hvorvel den økonomiske Sans maaske undertiden kan vaagne til Protest ved at se den Ødselhed, hvormed der lægges Krans paa Krans paa Baaren eller Graven, saa ser vi dog i denne Ødselhed ikke alene en økonomisk Ting, men ogsaa et overdaadigt Udslag af Menneskers ædleste Følelser, – og her overfor forstummer sædvanligt de økonomiske Røster.

Den internationale Sammenslutning af dem, der har sat Leveringen af Blomster i et vist System, Foreningen „Sig det med Blomster“, har gjort det muligt for enhver at bære Blomster til de Kæres Baare. Hvad enten man bor her eller der, paa denne eller hin Side af Atlanten, formaar denne Organisation at faa Blomsterne lagt paa

Baaren i snart sagt enhver Krog af Alverdens Lande, blot den, der bestiller Blomsterne, selv er i rette Tid dermed. Et stort Savn er afhjulpen hermed, og naar man fra denne Sammenslutnings Kongres i København i Dagene 15.–20. Maj i Aar har erfaret, med hvilken Alvor og Omhu der tages paa dette Spørgsmaal om Blomsterne som Formidler af menneskelige Følelser og Blomster som Kulturfaktor, da faar man Respekt for disse Mennesker, og man forstaar endnu bedre Blomsternes Betydning.

Vor Forening og vort Tidsskrift maa se med største Sympati paa den Organisation, der har gjort det muligt selv for fjerne Slægtninge at bringe deres Blomsterhyldest til en Baare, og vi ønsker Organisationen fortsat god Trivsel og bestandig Vækst i Gennemførelse af Mottoet: „*Sig det med Blomster*“.

* * *

Kirkegaardpoesi.

Af Overassistent, Havebrugskandidat *A. Hilsøe.*

Kan der være Poesi ved en Kirkegaard? vil nogle maaske spørge. Ja, heldigvis, naar man da blot har Øje for det og ikke tænker paa den barske Prosa – Døden – der ligger til Grund for det hele, og skulde man altid tænke paa den, blev det ikke let at gaa med Glæde til sin Gerning for os, hvis Virkefelt er Kirkegaarden. Der er endda flere Slags Poesi; der er *Arbejdets Poesi* her paa Solbjerg Kirkegaard, som paa enhver anden Arbejdsplads, hvor flere Mennesker er beskæftigede.

Der er Glæde over Kirkegaarden den første Foraarsdag sidst i Marts, naar man med fuld Arbejdsstyrke – hvilket vil sige ca. 50 Mænd og Koner – begynder at tage Granen af Gravene, især naar Solen skinner, og Stær og Solsort fløjter omkap med „Mænnen“, som er glade for at komme i Arbejde igen efter Vinterens Stilstand. Gartnerne gaar foran og beskærer Roserne og opbinder Slingplanterne, Konerne kommer bagefter og river Granen ud fra Gravene og river Gravstedet over, og Arbejds-mændene triller Granen ud til Hovedgangene, hvor den bliver læsset paa Hestevogne saa højt, som var det Hølæs, og kørt ud til Brændepladsen i den anden Ende af Kirkegaarden. Her er en Mand uafbrudt beskæftiget med at fylde i Ovn, der graadigt fortærer det hele og faar Røgen til at vælte ud af den høje Skorsten, der kan ses viden om og fortælle, at nu er Sæsonen begyndt paa Solbjerg Kirkegaard. Er det ikke Poesi? Eller hør i Hækklipningstiden de mange Sakses Tik–tik–tik Dagen lang; eller kom før Jul og se alle Mand være travlt beskæftiget med at dække Gravens barske, sorte Jord med den lune, grønne Gran. Jo, sandelig har Arbejdet Poesi.

Hver Aarstid og hver Højtid sætter sit eget Præg og skaber sin egen Poesi. Ved Paasketid skinner det gult fra Gravene, som ofte er helt tilplantede med Paaskeliljer, der afløser Vintergæk, Eranthis og Crocus. I Løvspringet er der lysegrønt foroven og mangefarvet forneden af Stedmoder, Primula og Forglemmigej, Tulipaner og Hyacinter; men i Juni er her næsten skønnest, naar Guldregn og Syren blomstrer Side om Side, og her er saa mange, at man næsten skulde tro, hver Grav havde sit Eksemplar. De store Træer er endnu lysegrønne; Gravene er tilplantede med Udplantningsplanter, og i Busketterne blomstrer Ribes og Viburnum, og paa de forfaldne Grave spreder selvsaaede Hyld deres duftende, hvide Skærme ud. Sangfuglene synger, saa det er